

דעם רבינ'ס

בס"ד

ואתחנן תשפ"ג

גליון 151

עוֹכֵס

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

גינױאלד זייט אייך נישט מייאש!

דער שבת ווערט אנגערופן שבת נחמו, ווייל אין די הפטרה פון די וואך הייבט אן דער נביא - דער באפעל פונעם אויבערשטן - מיט די ווערטער "נחמו נחמו עמי". ר' נתן איז מפרש דעם פסוק אויף עטליכע אופנים, מיר וועלן אראפברענגען איין וועג. דער אויבערשטער בעט זיך צו די אידן "נחמו נחמו עמי" מין טייער פאלק איך בעט פון יעדן באזונדער: "טרייסט דיין חבר, דייע פריינד און אזוי אויך זאלן די חברים אויך צוריק ענק טרייסטן, ווייל יעדער איינער דארף באקומען פון זיין חבר עצות און דעת ווי אזוי צו דינען דעם אויבערשטן, אזוי אויך דארף יעדער איד אריינשיינען אין זיינע חברים וויאזוי צו דינען דעם באשעפער מיט די למודים וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט.

שבת נחמו איז געווען איינע פון די דריי שבתים ווען מען פלעגט זיך צונויפקומען צום הייליגן רבי'ן. דעם לעצטן שבת שבת נחמו פון רבי'נס לעבן, זענען די תלמידים געקומען צום רבי'ן, דער רבי האט שוין דאן געוואוינט אין אומאן, דאס

איז געווען צוויי חדשים איידער זיין הסתלקות, דער רבי איז שוין געווען גאר שוואך. פרייטאג צונאכטס נאכדעם וואס דער רבי האט געמאכט קדוש, האט ער געזאגט מיט גרויס שלאפקייט: "פארןואס זענט איר געקומען צו מיר? איך בין איצטער א פראסטיק! איך ווייס נישט און איך געדענק גארנישט!" אזוי האט דער רבי ממשיך געווען מיט נאך אזעלכע רייד און איז אריין אין אן אינטערסאנטע שמועס.

ווי ס'איז באקאנט אז דער חיות וואס א מענטש האט איז נאר פון די תורה, אבער יעדער מענטש האט צייטן ווען ער קען נישט לערנען, ער דארף זיך אפרוען צו עסן, שלאפן, פרנסה און נאך פרייוואטע געברויכן, וויאזוי קען דעמאלטס דער מענטש האבן חיות - א לעבנס קראפט - אויב ער איז דעמאלט אפגעטיילט פון די תורה? אזוי אויך די אלע דורות פון אדם הראשון ביז די דור ווען מ'האט באקומען די תורה וויאזוי האבן זיי געלעבט?

דער רבי איז דארט מסביר באריכות (תורה ע"ח תנינא) א תירוץ. אינמיטן די שמועס האט דער הייליגער רבי געגעבן א געשריי פון טיפעניש פון הארץ: " גינױאלד זייט אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנדין!" ווען דער רבי האט געזאגט דאס ווארט גינױאלד, האט ער דאס זייער אויסגעצויגן אויסצושרייען פאר אונז אלע

המשך קומענדיגע זייט

עצה פון זוכן אונזערע "נקודות טובות" און פון "בצר הרחבת לי". מיר האבן שוין זוכה געווען צו אזויפיל ראש השנה'ס אין אומאן מיט די אלע תקונים וואס דער רבי קען געבן נאר אין דעם הייליגן טאג.

יעצט ווארט מען פון אינז מיר זאלן בענקען, וועלן און האפן מיט אמונה און מתפלל זיין צו אונזער טאטן אז אלע אידן זאלן קענען פארן צום הייליגן קבוץ אין אומאן אויף ראש השנה הבעל"ט, מען קען זאגן אביסל תהלים, לקוטי תפלות, שמות הצדיקים דאס מאכט א געוואלדיגע נחת רוח פארן אויבערשטן.

עס ווערט געברענגט אין ספרים אז משה רבינו האט מתפלל געווען תקט"ו- פניף הונדערט מיט פופצן - תפלות צו קענען אריינגיין אין ארץ ישראל, האט אים דער אויבערשטער געזאגט: "רב לך אל תוסף, גנוגו" טאמער אבער וואלט אן אנדערע איד מתפלל געווען פאר משה רבינו - אפילו גאנץ א פשוטער איד - וואלט דער איד געקענט פועל'ן ביים אויבערשטן אז משה רבינו זאל יא קענען אריינגיין אין ארץ ישראל.

דער אויבערשטער זאל העלפן עס זאל שוין נתגלה ווערן די ליכטיגקייט פון די צדיקים אויף דער גאנצער וועלט במהרה בימינו אמן.

און אויף די שפעטערע דורות אז מען טאר זיך נישט מייאש זיין!

טייערע קינדער אזוי ווי אין דעם צייט וואס מיר שטייען יעצט נאנט צום רבי'נס ראש השנה, דארף מען וויסן אז מען טאר זיך נישט מייאש זיין, דער אויבערשטער ווארט אויף די תפלות פון אידישע קינדער און גלוסט זייער צוהערן דאס קול פון די תינוקות של בית רבן.

עס שטייט טאקע אין המשך פון די הפטרה "הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ פתחו עשה (ישעיהו מ, כג) - דער אויבערשטער קען מאכן פון אלע פּרעזידענטן און אלע גרויסע שרים און הארן גארנישט מיט נישט.

טייערע קינדער! דער הייליגער רבי האט געזאגט: "נישט נאר ענק, נאר די גאנצע וועלט וועלט איז געוואנדן אין מיין ראש השנה", מיר האבן א געוואלדיגע זכיה אז מיר האבן אזא גרויסן רבי'ן וואס געבט אונז פול חיות און עצות אין עבודת ה', אשרינו שזכינו להתקרב לרבנו.

אשרינו וואס יעדער פון אינז באזונדער האט שוין זוכה געווען צו אזעלכע גוטע מתנות פונעם רבי'ן, אזא שיינע מתנה פון התבודדות, די צוקערדיגע

שבת נחמו

דער שבת הייסט שבת נחמו. עס ווערט געברענגט דער טייטש - אז דער שבת אליין איז א נחמה!
מיר ווייסן דאך אז שבת איז דער צדיק - אנת'הוא שבת דכולהו יומי',
דער צדיק - ער אליין איז די נחמה.

נאכ'ן חורבן בית המקדש האבן מיר א נחמה פון אלע צרות אז מיר האבן דעם שבת, און ווער איז דער שבת? 'שבת' איז דער צדיק האמת!

און באקן ל'כבוד שבת.

מיר האבן אלע געבעטן פון באשעפער און מתפלל געווען און געזאגט פֿרשת הָמָן און געבעטן אז מיר זאלן קענען איינקויפן מיט ברייטקייט, טראץ וואס מיר זענען ב"ה צוגעוואוינט צו אזעלכע מצבים, דער רבי לערנט אויס זיינע חסידים צו האבן המתן און אויסווארטן די ישועה.

איין אעשה'ס

בשר באשעפער באווייט וואונדער פאר זיינע איבע קינדער

געדולד, געדולד...

שפעטער באקומט מיין טאטע א טעלעפאן קאל פון א באקאנטן אז ער זוכט צו קויפן תשמישי קדושה און ער וויל אז מיין טאטע זאל אים ארויסהעלפן. זאגט אים מיין טאטע, גראדע האב איך לעצטנס אנגעהויבן צו האנדלען מיט דעם, עס קען זיין אז איך האב פאר אייך וואס איר ווילט.

דאנערשטאג ביינאכט. מיינע עלטערן האבן אנגעגרייט די רשימה וואס מען דארף איינקויפן אין עסן געשעפט פאר שבת און דאס איבערגעגעבן פאר מיין ברודער ער זאל ארויסגיין אין גראסערי. מיין ברודער נעמט דאס בערזל און אופפסט, ס'איז ליידיג.

מיין טאטע האט אים טאקע געפונען וואס ער האט געזוכט און דער איד האט פאראויס אריבערגעשיקט א שיינע סכום געלט אין מיין טאטנ'ס באנק קאנטע און יעצט האט מען שוין געקענט נוצן דעם קרעדיט קארטל איינצוקויפן אויף שבת!

"טאטע, וויאזוי מען קען גיין אין גראסערי היינט?" מיין טאטע טאפט אויס זיינע טאשן און אויסער אפאר צעטלעך און קארטלעך איז גארנישט דא דארט. דאס קרעדיט קארטל נוצט מען נישט ביי אונז נאר אויב עס האט דעקונג.

"אקעי, מען וועט שוין גיין מארגן אם ר'צה השם אין גראסערי," האט מיין מאמע זיך אנגערופן דערזענדיג דעם מצב. ביי דערווייל האט זי געטון אנדערע הכנות לשבת, מיט דער האפענונג אז מארגן גאנץ פרי זאל זי שוין קענען אנהייבן צו קאכן

אי ווי געשמאק צו לערנען דעם רבי'נס מעשיות, אין שוים אין א ריינע טיין וואס רייניגט פון אלע שמוציגע פלעקן

און וועט האב איר דערפילט א משה וואס ווער עס האט די ענגליש, האט ערזאט א הרדוירשען הרדוירשען און דאס איז די משה:

טייערע קינדער, מיר האבן גרייט ספעציעלע מתנות

ווער וועט באקומען די מתנות? וואס פארלאנגט זיך?

אויף קנעפל 3 < 2 קען מען זיך איינשרייבן, פאר מער פרטים אין קנעפל 3

646-585-3040 02-5-3333-72

מען קען רופן דעם טעלעפאן-ליין נאר מיט רשות פון די עלטערן

אמר (מוהרנט ז"ל) אמירת ספרי אדמו"ר ז"ל שהם הלקוטי מוהר"ן וספר המדות והספורי מעשיות והשיחות שלו האמירה לבד מסגלת להנשמה כמו אמירת ספרי הזהר והתקונים:

עוד אמר שגם בימי אלול הקדושים מצוה לאמרם מתחלתם ועד סופם ומועיל מאד מאד: (שיחות הר"ן אות ש"ח)

דאס געשריי אין רוסישן טורמע 3#

המשך

ר' משה האט זיך מיטש געווען זיך שוואל
עצה צו זיין מיט איינעם פון די גדולי
אנשי שלומנו אין יענער צייט, וואס
האט אים צוגערעדט אז אזוי ווי ראש
השנה קען ער נישט צושטעלן סעודות
זאל ער זיך אונטערנעמען אנשטאט
צוצושטעלן א שיינע סעודה ביים
יארצייט פון רבי'ן חול המועד סכות,
דער געדאנק איז זייער געפאלן פאר ר'
משה אבער עס איז שוין געווען איינער
פון אונזערע לייט וואס האט געהאט א
חזקה אויף דער סעודה פון יארצייט, ר'
יחיאל גרינוואלד ז"ל פלעגט עס יעדן
יאר צושטעלן. ר' משה איז צוגעגאנגען
צו ר' יחיאל און אים ערקלערט אז ער
האט א הבטחה פון יארן צוריק דעריבער
בעט ער אויב ער איז גרייט אים צו
מוותר זיין די זכות און אנשטאט דעם
זאל ער נעמען אויף זיך די סעודה פון
עשרה בטבת ביים יארצייט פון רבי נתן.
ר' יחיאל האט גערן צוגעשטימט און ר'
משה האט גענומען פלאנען ווי אזוי ער
וועט צושטעלן די סעודה.

אין דער גרויסער סוכה פון ר' משה
אויף רחוב שמואל הנביא האבן זיך חול

המועד סכות ח"י תשרי צאמגענומען
אלע ברסלב'עחסידים, געקומען
פראווען מיט פרייד די יארצייט פון
הייליגן רבי'ן, ר' משה פלעגט זיך דרייען
צווישן די געסט מיט זיינע דריי זין און
אריינגעברענגט עסן און טרינקען און
וואס נאר עס האט געפעלט, ער פלעגט
רופן זיינע זין מיט זייערע רוסישע נעמען
אבראשא (אברהם) גאשקע, (נחמן)
מאטקע... (מרדכי) ווייזט אויס נאך פון
געוואוינהייט פון די יארן אין רוסלאנד.
עלטערע אידן וואס געדענקען נאך
די שיינע סעודות דערציילן אז כאטש
אין יענע צייט איז געווען א מיינונגס-
פארשידנהייט צווישן די אנשי ירושלים
און די אנשי צפת וועגן געוויסע השקפות
דאך זענען אלע אינאיינעם געקומען
פראווען די יארצייט סעודה אין דער
סוכה פון ר' משה ירוסלבסקי אויף די
צפת'ער חסידים און אויף ירושלימער
חסידים פאיש אַחד בלב אַחד, זיך
געפרייט און מחזק געווען מיט הייליגן
רבי'ן מיט ליבשאפט און פריינדשאפט,
מען האט געקענט ממש שפירן דעם
ופרש עלינו סכת רחמים וחיים ושלום....

מיט דער צייט האט ר' משה
אוועקגעשטעלט זיין פּרנסה, ער האט
געעפנט א געשעפט און געהאנדלט
מיט האלץ און האט זייער שיינ
פארדינט, פון זיין פארדינסט פלעגט ער
געבן צדקה אויף זייער א וואונדערליכן
אינטערעסאנטן וועג. ער פלעגט
פארבארגן גרויסע סכומים געלט פאר

מענטשן און מוותר זיין אויף א חלק און עס איז געווען גאנץ אן אפּטע ערשיינונג ווען ער האט אויף מוותר געווען אויף דער גאנצער סכום... די אייניקלעך פון ר' משה דערציילן אז פארן בויען די שול אין מאה שערים האט ר' משה פארבארגט פאר ר' אליהו חיים רוזין ז"ל צען טויזנט לירות צו קענען אפּקויפן דער שטח צו בויען די שול, ר' אליהו חיים האט פראבירט צו אויסקראצן פון אלע זייטן ביז ער האט צאמגעשטעלט טויזנט לירות צו אפּגעבן פאר ר' משה, די איבריגע האט ר' משה מוותר געווען, ער איז געווען זייער פרייליך אז עס בויעט זיך א שיינע שול אויפן רבי'ס נאמען.

נאך אן ענליכע מעשה דערציילט מען אז יארן שפּעטער ביי דער לוייה פון

ר' משה האט מען געזען דער תולדות אהרן רבי הרב הצדיק ר' אברהם יצחק קאהן ז"ל איז געקומען באגלייטן ר' משה צו זיין לעצטן וועג און ער באוויינט אים מיט טרערן. עטליכע יונגעלייט וואס האבן דאס באמערקט האבן זיך פארוואונדערט, דער תולדות אהרן רבי פלעגט נישט גיין אפּט צו קיין לויית... נאך די לוייה זענען זיי צוגעגאנגען און געפרעגט וואס איז עפעס דער איד עקסטער וואס ער האט זוכה געווען צו אזא זאך? האט זיי דער תולדות אהרן רבי געענטפערט: "איי אזא איד... איך וועל אייך דערציילן א מעשה:

פאר עטליכע יאר זענען מיינע מוסדות געשטאנען אין א שווערן צושטאנד, די קהלה איז גרויס געווארן און געלט איז נישט געווען, די חובות זענען געשטיגן גרעסער און העכער און איך האב נישט געוואוסט וואו זיך צו קערן, ביז איינער האט מיר דערציילט אז עס געפינט זיך א איד א ברסלב'ער חסיד מיטן נאמען ר' משה ירוסלבסקי וואס ער פארבארגט פאר מענטשן גרויסע

סכומים געלט, האב איך באשלאסן בעטן ביי אים א גרויסע הלואה אויף א לענגערע טערמין, און מיט די געלט אפּגעבן אלע חובות, אזוי אז ליבערשט זאל די מוסדות קומען געלט נאר פאר איין מענטש, אזוי אויף אז איך וועל האבן אביסל

צייט ביז איך דארף אפּצאלן דעם חוב וועל איך האבן די רואיגקייט און ישוב הדעת צו טראכטן ווי אזוי מען קען שאפן נאך געלט פון נדיבי עם צו אפּגעבן דעם גרויסן חוב פאר ר' משה. איך האב גענומען אין באטראכט אז ס'איז גאנץ מעגליך וויבאלד ר' משה איז א ברסלב'ער, ער געהערט צו אן אנדערע קהלה וועט ער מיר נישט וועלן בארגן אזא גרויסע סכום געלט, אבער וואס זאל איך אייך זאגן, ער האט מיר גלייך געהאלפן!

ווען איך בין אראפּגעקומען צו ר' משה

איר דארפֿט מיר שױן נישט אָפּגעבן די הלואָה, ווייל דער ערב האט שױן אלעס אָפּגעצאלט פאר אייך..."

פֿרעג איך אייך, פֿירט אויס דער תולדות אהרן רבי מיט טרערן אין די אויגן, אזא איד, מיט אזא אמונה, אזא תמימות... א אדם כֶּשֶׁר ווי אים זאל איך נישט קומען באגלייטן?

ר' משה האט אין יענע צייט אסאך פֿראבירט שְׂתַדְלָעוּן צו באקומען אן איינטריט ערלויבעניש צו אריינפֿארן אין רוסלאנד צו קענען פֿארן קיין אומאן צום רב'ן אויף ראש השנה. ער האט פֿאר דעם צוועק געשיקט בריוו צו וועמען מען האט נאר געקענט, עטליכע מאל איז ער

געפֿארן רוסישן קאנסול בעטן הילף צו באקומען א לעגאלע ערלויבעניש צו קענען פֿארן אויף ראש השנה, אבער ליידער איז אריבער אן א שיעור מניעות פון אלע זייטן. "יט סין תשי"ט האט ר' משה אָפּגעגעבן זיין נשמה צוריק, און מיר גלייבן אז זיינע טרערן און תפלות, זיינע אמת'ע לויטערע רצונות און בענקשאפט צו פאלגן דעם רב'ן אז יעדער זאל זיין ביי אים אויף ראש השנה האט אויפגעבראכן אלע גרויסע מויערן און די ברסלב'ער חסידים קענען ווידער קומען צום גרויסן קבוץ ראש השנה ביים הייליגן רב'ן אין אומאן.

און אים געבעטן די גרויסע סומע געלט, האט ער מיר געפֿרעגט: "תולדות אהרן רבי ווער וועט זיין ערב פאר אייך אויב איר וועט נישט האבן צו אפצאלן דער חוב?" האב איך אים געענטפֿערט: "קודשא בריך הוא ערב בעדי... דער באשעפער וועט זיין מיין ערב..." נו אויף אזא ערב האט ר' משה צופרידנערהייט גלייך מסכים געווען און האט מיר געבארגט דאס געלט.

עס איז געקומען דער טערמין צו אפצאלן פאר ר' משה די גרויסע סומע געלט, וויפיל איך האב נאר פֿראבירט דאס צאמזשטעלן איז נישט געלונגען צו פארשאפן דאס געלט.

פארצווייפלט בין איך ווידער אריין צו ר' משה און אים געבעטן אויב ער קען פארלענגערן די צייט ווייל איך האב נאכנישט אפצוגעבן, צו מיין גרויס פֿרייד האט ר' משה באלד מסכים געווען, אזוי איז געווען נאך א שטיקל צייט צו פֿראבירן צאמזשטעלן די חוב. נאך א לענגערע צייט-אפֿשניט איז מיטן אויבערשטנס גרייט געווען דאס גאנצע סכום צו אפגעבן פאר ר' משה, מיט פֿרייד בין איך אריבערגעגאנגען צו אים און געוואלט אים איבערגעבן דאס געלט, אבער אזוי ווי איך שטיי ביים שוועל פון זיין טיר שרייט ר' משה ארויס צו מיר: "תולדות אהרן רבי, ס'איז אלעס אין ארדענונג..."

דאס יאר וועלן אלע טייערע קינדער
שענקען א מתנה פארן רבי'ן!

וואס וועט זיין די מתנה?

אנגעהויבן פון חמשה עשר באב ביז ח"י תשרי - דעם רבי'נס
יארצייט, וועלן אלע טייערע קינדער אוועקגעבן פארן רבי'ן זיבן
מינוט א טאג, און דורכגיין לפחות איין ספר פון הייליגן רבי'ן.

ספעציעלע שולות וועט זיין בעש"ה איין וואך נאכן זיך
אינשרייבן, און א מתנה נאכן ענדיגן דעם ספר.
(אלטען באריכן באסטעטען אלס די קינדער האבן אעלענט)

מעשה א' - פון אַבְדַּת בַּת מֶלֶךְ (1)

לאנגע צייט. (אין) אין מדבריות און אין פעלדער און אין וועלדער און האט זי גיזוכט זייער איין לאנגע צייט.

איז ער גיגאנגען (אין) אין מדבר און האט געזען ארועג פון דער זייט. האט ער זיך מיישב גיווען באשר איך גיי אזוי א לאנגע צייט אין דער מדבר און קאן זי ניט גיפניען. לאם איך גייען אויף דעם וועג. טאמער וועל איך קומען צו איין ישוב. איז ער גיגאנגען אלאנגע צייט.

דער נאך האט ער גיזעהן א שלאס און אסאך חתילות שטייען ארום. און דער שלאס איז גיווען זייער שיין, און די חתילות זענען ארום גישטאנען כסדר זייער פיין. האט ער מורא גיהאט פאר די חתילות. טאמער וועלן זיי אים ניט לאזן אריין גיין. האט ער זיך מיישב גיווען איך וועל מיך פרונון. און האט איבער גילאזט דאס פערד, און איז גיגאנגען צום שלאס. האט מען אים גילאזט. און מען האט אים גאר ניט מעפב גיווען און ער איז גיגאנגען פון איין חדר צום אנדערין און מען האט אים ניט גיווערט. איז ער גיקומען צו איין פאלאץ. האט ער גיזען. דער מלך זיצט דארט אין איין קרוין. און אסאך חתילות שטייען ארום אים. און איין סאך שפילן אויף כלים פאר אים און עס איז דארט זייער שיין און פיין גיווען. און דער מלך און קיינער פון זיי האט אים גאר ניט גיפרעגט.

און ער האט דארט גיזעהן גוטע מאכלים. איז ער גיגאנגען און האט גיגעסין. און

אין וועג האב איך דערציילט א מעשה. וואס ווער עס האט זי געהערט האט געהאט א הרהור תשובה און דאס איז די מעשה.

איין מאל איז געווען א מלך, דער מלך האט גיהאט זעקס זין און איין טאכטער. די טאכטער איז ביי אים זייער חשוב געווען, און ער האט זי זייער מחבב געווען (כלומר געליבט) און האט זיך מיט איהר זייער משעשע געווען.

אמאל איז ער מיט איר געווען אין איינעם אין עפעס א טאג. און איז אויף איר ברוגז געווארן. האט זיך אים ארום גיחאפט א ווארט דער ניט גוטער זאל דיך אוועק נעמען. ביי נאכט איז זי גיגאנגען אין איר חדר אריין. אין דער פריא האט מען ניט גיוואוסט וויא זי איז, האט זיך דער פאטער (דהיינו דער מלך) זייער מצער גיווען און איז גיגאנגען זי זוכן אהין און אהער.

איז אויף גשטאנען דער שני למלכות. מחמת ער האט גיזען. דער מלך האט גרויס צער. און האט גיבעטן אז מען זאל אים געבן איין משרת מיט איין פערד. און געלט אויף הוצאות. און איז גיגאנגען זי זוכן. האט ער זי זייער גיזוכט. זייער אלאנגע צייט, ביז ער האט זי גיפונען.

(היינט דער ציילט ער ווי אזוי ער האט זי גיזוכט ביז ער האט זי גיפונען) איז ער גיגאנגען א

ניט ארויס נעמען. סיידין אז דו זאלסט דיר אויס קלויבין איין אָרט און זאלסט דאָרט זיצן איין יאר. און אַגאַנץ יאר זאלסטו בענקען נאָך מיר זאלסט מיך ארויס נעמען, און ווען דו וועסט האָבן צייט זאלסטו רק בענקען און וועלין און האָפּין מיך ארויס צו נעמען. און זאלסט פּאַסטין. און אין דעם אונטערשטן טאַג פון דעם יאר זאלסטו פּאַסטין און זאלסט ניט שלאָפּן דעם גאַנצן מעת לעת, איז ער גיגאַנגען און האָט אזוי גיטאַן.

און צום סוף יאר דער אונטערשטן טאַג. האָט ער גיפּאַסט. און האָט ניט גישלאָפּן. און האָט זיך אויף גיהויבן. און איז אַהין גיגאַנגען (היינו צו דער בת מלך זי ארויס צו נעמען) האָט ער דער זעהן איין בוים און דעם בוים האָבן גיוואַקסען זייער שיינע עפּיל. האָט זיך אים זייער גיגלוקט און איז גיגאַנגען. און האָט גיגעסען פון זיי. תּיכּף ווי ער האָט גיגעסען דעם עפּיל. איז ער אַנידער גיפּאַלן און עס האָט אים אָן גיחאַפּט איין שלאָף. און האָט גישלאָפּן זייער איין לאַנגע צייט האָט דער מַשְׁרַת אים גוועקט. און ער האָט אים ניט גיקאַנט דער וועקן

דער נאָך האָט ער זיך אויף גיחאַפּט פון דעם שלאָף. פּרעגט ער דעם מַשְׁרַת. ווי בין איך אין דער וועלט. האָט ער אים דער ציילט די גאַנצע מעשׂה. דו שלאָפּסט שוין זייער איין לאַנגע צייט. עס איז שוין פּמָה שָׁנִים. אז דו שלאָפּסט.

איז גיגאַנגען און האָט זיך גילייגט אין איין ווינקעלע ער זאל זעהן וואס דארטין וועט זיך טוהן, האָט ער גיזען דער מלך האָט גיהייסן מען זאל ברענגען די מלכה. איז מען גיגאַנגען זיא ברענגען. איז דארטין גיווען איין גרויסער רעש און איין גרויסע שמחה, און די קאַפּעלעס האָבן זייער גישפּילט און גיוונגען. ווייל מען האָט גיבראַכט די מלכה. און מען האָט איר גישטעלט איין שטול. און מען האָט זי גיזעצט לעבין אים. און דאס איז גיווען די בת מלך. און ער האָט זי גיזען און האָט זי דער קענט.

נאָך דעם האָט די מלכה איין קוק גיטאַן און האָט גיזען איינער ליגט אין איין ווינקעלע האָט זי אים דער קענט, איז זיא אויף גישטאַנען פון דער שטול און איז צו אים גיגאַנגען און האָט אים אָן גירירט, און האָט אים גיפּרעגט קאַנסטו מיך האָט ער איר גיענפּרט יוא. איך קען דיך דו ביסט די בת מלך וואס איז פאר פּאַלין גיוואַרין. האָט ער זי גיפּרעגט ווי קומסטו אַהער. האָט זי אים גיענפּערט ווייל דעם טאַטין האָט זיך אים ארויס גיחאַפּט דאס וואָרט (היינו אז דער ניט גוטער זאל דיך נעמען) און דא איז דאס אָרט וואס איז ניט גוט.

האָט ער איר דער ציילט אז איר פּאַטער איז זיך זייער מצער. און ער זוכט זי פּמָה וכּמָה שָׁנִים. און האָט זי גיפּרעגט. ווי אזוי קען איך דיך ארויס נעמען. האָט זי אים גיענפּערט. דו קאַנסט מיך

לאמיר זיך פאר הערו

אבידת בת מלך (1)

- די מיליטער זענען ארום געשטאנען זייער פיין
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט זי געזאגט אויף די פאלאץ?
 - אז ס'איז א גוטע פלאץ
 - אז דא איז די פלאץ וואס איז נישט גוט
 - זי האט גארנישט געזאגט
- ו. און וואס זאל ער טוהן דעם אונטערשטן (לעצטן) טאג?
 - פאסטן
 - נישט שלאפן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט ער געזאגט ווען ער האט זיך אויפגעכאפט?
 - פארוואס האב איך געגעסן פון די עפל
 - פארוואס בין איך געשלאפן אזויפיל צייט
 - וואו בין איך אין דער וועלט

- א. וויפיל זון און וויפיל טעכטער האט דער מלך געהאט?
 - זעקס זון און איין טאכטער
 - זעקס טעכטער און איין זון
 - דריי זון און דריי טעכטער
- ב. וואס איז די ווארט וואס האט זיך ארויס געכאפט פון מלך?
 - אז דער גוטער זאל דיר נעמען
 - אז דער באשעפער זאל דיר נעמען
 - אז דער נישט גוטער זאל דיר נעמען
- ג. ווער איז געגאנגען זוכן די בת מלך?
 - דער זון פון מלך
 - דער שני למלכות
 - די משרתים פון מלך
- ד. וויאזוי איז געווען די שלאס (פאלאץ) וואס ער האט געזעהן?
 - זייער שיין

ח. וואו איז מרומז אין די מעשה וואס עס שטייט אין תורה ס' אז ע"י פגם תאוות אכילה... נופלין לבחינת שינה?

ט. וויאזוי קען זיין אז די פאלאץ וואו די בת מלכה איז געווען פארכאפט איז די פלאץ פון 'די נישט גוטע' ווען ס'איז דארט געווען גוטע מאכלים און קאפעליעס וואס שפילן און זינגען און אלעס איז דארט זייער פיין און שיין? וואס לערנסטו זיך פון דעם?

י. וואו קען מען זיך לערנען פון די מעשה, אז טראץ די שוועריקייט און מניעות צו יעדע דבר שבקדושה וואס זעט אויס אומגעגליך צו טון, דארף מען פארט פרובירן טון וואס מען קען נאר?

דער געווינער אויף הקדמה סיפורי מעשיות #1
איז הילד החשוב בנימן אנשין, בית שמש **6589

די מתנה ליגט ביים משגיח אין ת"ת ברסלב בית שמש / ירושלים

צאם רבינס

משלים

הַמֶּשֶׁךְ דַּעַר אַרִימאַן הָאָט שׁוֹיֵן אַ גַּיִעַם שְׁתָּף
דוֹרְכְצופִירן גַּנְבוֹת.

הָאָט דַּעַר אַרִימאַן גַּעטראַכט צו זיך, אויב
מיר וועלן דאָ בייַדע גנב'ענען וועט דער בעל-
הַבַּיִת אַרִים ווערן, ווייל אַיך אַליין וואַלט נאָר
געגנב'קעט וויפיל עס פֿעלט צו קויפֿן אַ יופֿא
(שײַנער מאַנטל) אָבער אזוי וועט דער בעל
הַבַּיִת אינגאַנצן אויסגעליידיגט און באַרויבט
ווערן און בלייבן מיט גאַרנישט.

זאַגט דער אַרִימאַן צום גנב: "פאַרוואָס זאַלן
מיר באַגנול'ן דעם איד, בעסער לאַמיר באַרויבן
די גוים". די פֿלאַן איז געפֿאלן דעם גנב, און
ביידע האָבן באַשלאָסן צו מאַכן אַ רויבֿעריי
ביים קעניג וואָס האָט געוואוינט אין דעם
שטאָט, זיכער וועט ער קענען גנב'ענען ווייל
דאָס איז דאָך זיין מוֹל.

זאַגט דער גנב: "בעסער מיר זאַלן באַרויבן די
פאַר-קליידער פונעם קעניג וואָס ער קליידט
זיך אָן ווען מען באַקרוינט אים, פון דעם וועלן
מיר קענען לעבן אויף לאַנגע יאָרן, דורי דורות,
און אַיך ווייס וואו די קליידער געפינען זיך".

דער אַרִימאַן איז געפֿאלן דער פֿלאַן, זיכער
וועט ער דאָס קענען צורויבן ווייל דאָס איז

דאָך זיין מוֹל. די בייַדע שפּאַצירן אַהין, זיי גייען
אַריין פון איין צימער צום צווייטן און טרעפֿן
די קליידער. די טאַשן פון די קליידער זענען
געווען זייער טייער און זיי האָבן דאָס גענומען.

איז געווארן אַ קריגעריי צווישן זיי, ווייל ס'איז
געווען איין גרויסע קלייד און איין קליינע
קלייד. דער גנב זאָגט: "מיר קומט די גרויסע
ווייל אַיך האָב געוואַקסט צו זאַגן פון די גנבה",
דער אַרִימאַן ווידער האַלט אַז עס באלאַנגט צו
אים, ווייל ער איז דער בר-מוֹל זיין מוֹל האָט
צוגעשפּילט עס צו קענען אָפּרויבן.

זאַגט דער אַרִימאַן: "זאַל מען גיין פֿרעגן דעם
קעניג אַליין!".

דער גנב זאָגט מיט וואונדער: "וואָס, וויאָזוי איז
מעגליך צו פֿרעגן אַזאַ זאַך דעם קעניג?".

דער אַרִימאַן זאָגט: "מיט דעם אַלעם וועל אַיך
גיין אים פֿרעגן".

"אויב דו קענסט טון אַזאַ זאַך צו גיין פֿרעגן
דעם קעניג" זאָגט דער גנב, וועל אַיך דיר געבן
דאָס גרויסע קלייד.

איז ער געגאַנגען מיט אים צום קעניג. דאָרט
ביים קעניג איז געלעגן איינער וואָס האָט
דערציילט פֿאַרן קעניג מעשיות ער זאַל קענען
איינשלאָפֿן. די צוויי קומען גענטער און כאַפֿן
אָן דעם קעניג'ס בעט וואָס ער שלאַפֿט דערין
און טראָגן די בעט אינאיינעם מיטן קעניג צו אַ
באַזונדערע צימער.

הַמֶּשֶׁךְ קומענדיגע וואָך בעז"ה
(כוכבי אור - ספורים נפלאים)

